

Sygn. akt XVII Ame 63/04

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2005 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant Monika Rasińska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2005r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa „P.” Zakładu Automatyki i Energetyki, W.,
W., S. i S. spółka jawna w T.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o wymierzenie kary pieniężnej
na skutek odwołania powoda od Decyzji z dnia 17.06.2004 r. OPO-451-
2(5)2004/MP
oddalić odwołanie

SSO Bogdan Gierzyński

Uzasadnienie:

Decyzja z dnia 17 czerwca 2004 r. pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekła, że powód - przedsiębiorstwo energetyczne - „P.” Zakład Automatyki i Energetyki W., W., S., S. spółka jawna w T., odmówiło udzielenia informacji, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153. poz. 1504 z późn. zm.), dotyczących sprawozdania z działalności ciepłow-

niczej przedsiębiorstw za rok 2003 i wymierzył karę pieniężną w kwocie 23.215 zł.

Swoją decyzję pozwany oparł na ustaleniu, że powód posiada koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła nr WCC/506/33/W/1/95/JK z dnia 2 listopada 1995 r. Nakłada to na niego obowiązek składania Prezesowi URE corocznego sprawozdania z realizacji nałożonych na Przedsiębiorstwo warunków prowadzenia działalności koncesjonowanej za rok bieżący, do dnia 15 kwietnia roku następnego.

O obowiązku tym pozwany przypomniał powodowi pismem z dnia 18 lutego 2004 r., informując jednocześnie, że wzór sprawozdania został umieszczony na stronach internetowych Urzędu Regulacji Energetyki.

Ponadto, w dniu 24 lutego 2004 r. pozwany zwolnił przedsiębiorstwa energetyczne z obowiązku przedstawiania sprawozdań z realizacji warunków prowadzenia działalności koncesjonowanej w podsektorach energii elektrycznej, ciepłownictwa, paliw gazowych oraz paliw ciekłych. Jednakże w przypadku podsektora ciepłownictwa zwolnienie obejmowało tylko część drugą sprawozdania dotyczącą wykonania warunków określonych w koncesji.

Powód w dniu 21 kwietnia 2004 r. złożył, przesłane pocztą elektroniczną sprawozdanie, które jednak nie zawierało danych technicznych. Nie przesłano też sprawozdania w formie dokumentu podpisanego przez osoby uprawnione do reprezentacji przedsiębiorstwa, wraz z oświadczeniem o wiarygodności i rzetelności danych zawartych w sprawozdaniu.

Do usunięcia tego braku, pozwany wezwał powoda w dniu 23 kwietnia 2004 r., w terminie do 29 kwietnia 2004 r. Pozwany odpowiedział w dniu 29 kwietnia 2004 r. faksem, zawierającym sprawozdanie podpisane przez osoby upoważnione do reprezentacji przedsiębiorstwa wraz z oświadczeniem o wiarygodności i rzetelności danych zawartych w sprawozdaniu, które to sprawozdanie nadal nie zawierało danych technicznych.

Następnie pozwany jeszcze dwukrotnie (poczta elektroniczna 29.04.2004 r. i listownie 4 maja 2004 r.) pozwany składał sprawozdania bez danych technicznych.

Dane te pozwany uzupełniał 14 i 17 .05.2004 r., jednak dane te były błędne. Ostatecznie poprawione sprawozdanie zostało złożone 9 czerwca 2004 r.

W ocenie pozwanego, powyższe zachowanie powoda uzasadniało nałożenie kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust.1 pkt 7 ustawy Prawo energetyczne.

Przy określaniu jej wymiaru, pozwany wziął po uwagę, że powód był karany w 2001 r. za stosowanie cen i taryfy bez przedstawienia ich Prezesowi URE do zatwierdzenia, a także, że odmowa udzielenia informacji, o których mowa w art. 28 ustawy - Prawo energetyczne, nie ma bezpośredniego wpływu na prowadzoną przez Przedsiębiorstwo działalność gospodarczą i nie wpływa ujemnie na sytuację odbiorców.

Od powyższej decyzji powód wniósł odwołanie, wnosząc o jej uchylenie lub zmianę i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Skarżący zarzucił:

- błędne przyjęcie, że powód odmówił udzielenia informacji, o jakich mowa w przepisie art. 28 Prawa energetycznego. Traktując formę elektroniczną jako równorzędną, powód złożył po raz pierwszy sprawozdanie za rok 2003 w dniu 15 kwietnia 2004 r., dochowując terminu.
- błędną wykładnię art. 56 ustęp 1 pkt.7 ustawy Prawo energetyczne przez przyjęcie, że naruszeniem tej normy jest udzielenia informacji niekompletnych bądź uchybienia terminowi ich udzielenia. Zdaniem powoda złożenie sprawozdania w formie niepełnej nie stanowi naruszenia przepisu ar. 28 ustawy Prawo energetyczne.
- pominięcie istotnej okoliczności, że przedłożenie Prezesowi URE żądanych informacji wymagało pewnej pracy i czasu dla ich zebrania. Powód, zaś prowadzi niewielkie, zaledwie kilkusobowe przedsiębiorstwo, w którym

podział zadań i funkcji jest ściśle określony. W spółce nie ma wyspecjalizowanego działu, który zajmowałby się gromadzeniem i przetwarzaniem informacji niezbędnych do wypełnienia spornego sprawozdania. W zakresie spraw objętych przedmiotowym sprawozdaniem obowiązki wykonuje i pieczę sprawuje dyrektor generalny tej spółki - Dariusz W. oraz główna księgowa spółki - Katarzyna P. . Uchybienie sprowadzało się do niewypełnienia przez Dariusza W. części sprawozdania dotyczącej charakterystyki technicznej w zakresie działalności ciepłowniczej. Powyższe opóźnienie nie było celowe, lecz pozostawało w bezpośrednim związku z chorobą Dariusza W. oraz koniecznością wyjazdu za granicę. Dyrektor generalny spółki był bowiem w okresie od 5 kwietnia 2004 do 9 kwietnia 2004 włącznie hospitalizowany, a ponadto w okresie od 5 kwietnia 2004 do 16 kwietnia 2004 przebywał na zwolnieniu lekarskim. Natomiast od 14 kwietnia 2004 do 17 kwietnia 2004 wyjechał za granicę celem prowadzenia tam spraw spółki.

- naruszenie art. 64 § 2 k.p.a., z uwagi na brak w piśmie pozwanego z 23 kwietnia 2004 r. wezwania do złożenia poprawionego i uzupełnionego sprawozdania w dodatkowo wyznaczonym terminie z zastrzeżeniem, iż po upływie powyższego terminu sprawozdaniem będzie uznane bądź to za złożone po terminie, bądź też nie zostanie przyjęte przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, co będzie w konsekwencji skutkowało nałożeniem na spółkę kary grzywny.
- pominięcie, że zapłata kary pieniężnej pociąga za sobą niekorzystne dla powoda skutki finansowe, gdyż rok 2003 działalność zakończyła stratą w wysokości 602.290,00 zł. i nie osiąga on zysku ze sprzedaży ciepła ani nie jest w stanie pokryć faktycznie ponoszonych kosztów działalności ciepłowniczej.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania.

Rozpoznając odwołanie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 28 ustawy Prawo energetyczne, Prezes URE może żądać od przedsiębiorstwa energetycznego informacji dotyczących prowadzonej działalności, w tym informacji o projektach inwestycyjnych przedsiębiorstwa energetycznego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. Uprawnienie to zostało w stosunku do powoda skonkretyzowane w koncesji, w postaci obowiązku składania sprawozdania z realizacji warunków prowadzenia działalności koncesjonowanej za rok bieżący, do dnia 15 kwietnia roku następnego.

Bezspornym jest, że zakres żądanych informacji został określony wzorem sprawozdania, oraz stanowiskiem z 24.02.2004 r.

Z powyższych okoliczności wynika, że od 25.02.2004 r. powód wiedział jakich informacji żąda od niego pozwany, a także, że termin ich udzielenia upływał z dniem 15.04.2004 r.

Powód nie zaprzecza ustaleniu pozwanego, że w dniu 21 kwietnia 2004 r. zostało przesłane pocztą elektroniczną sprawozdanie, które nie zawierało żądanych danych technicznych. Informacje w tym zakresie zostały udzielone dopiero 9 czerwca 2004 r.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto odmawia udzielenia informacji, o których mowa w art. 28. W ocenie Sądu, odmowa udzielenia informacji ma miejsce, gdy zobowiązany nie udziela jej w określonym terminie. Cel zapisów art. 28 i art. 56 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo energetyczne jest oczywisty i zmierza do zapewnienia Prezesowi URE informacji, niezbędnych do realizacji jego zadań ustawowych. Merytoryczna wartość informacji ma niewątpliwie związek z czasem, kiedy są one udzielane oraz celem, któremu służą. Jeśli zatem przedsiębiorstwo energetyczne udziela informacji z istotną zwłoką, to w istocie, odmawia udzielania tej informacji, gdyż Prezes URE nie dysponuje tą informacją w czasie dla niego istotnym, z punktu widzenia jego zadań ustawowych.

Przyjęcie innej wykładni, prowadziłyby do sytuacji, w której przedsiębiorstwa energetyczne mogłyby w sposób swobodny i bez konsekwencji prawnych, utrudniać działania organy regulacyjnego.

Z powyższych względów, w ocenie Sądu, nieudzielenie żądanych informacji w terminie, uzasadniało nałożenie kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo energetyczne.

W świetle powyższego, podniesione w odwołaniu pozostałe zarzuty nie mają znaczenia dla oceny zachowania się powoda.

Po pierwsze, powód wiedział o ciąży na nim obowiązku i jego szczegółowym zakresie od 25.02.2004 r., a więc miał aż 29 dni na zebranie danych i udzielenie odpowiedzi. Podkreślić przy tym należy, że powód musiał się liczyć z koniecznością udzielania informacji za rok poprzedni Prezesowi URE do 15 kwietnia każdego następnego roku, gdyż obowiązek taki wynikał z treści udzielonej koncesji. Powód powinien zatem być przygotowanym do organizacyjnie do wywiązywania się z obowiązków koncesyjnych.

Po drugie, bez znaczenia jest okoliczność przesłania informacji pocztą elektroniczną w dniu 15.04.2004 r., gdyż nie były to wszystkie żądane dane (brak było danych technicznych). Podkreślić też należy, że dane techniczne nie zostały pozwanemu podane także po wezwaniu do ich uzupełnienia pismem z dnia 23.04.2004 r.

Po trzecie, nie stanowi usprawiedliwienia uchybienia terminowi okoliczność pozostawania na zwolnieniu lekarskim przez Dariusza W w okresie od 5.04.2004 do 16.04.2004 r., skoro już 14.04.2004 r. prowadził on sprawy spółki wyjeżdżając w tym celu za granicę. Nie zostało też wykazane, aby wyjazd za granicę był w tym terminie niezbędny i był rezultatem zdarzeń nie dających się przewidzieć odpowiednio wcześniej. Nawet gdyby tak było, to należy uznać, że przeszkody te nie istniały już po 18 kwietnia 2004 r.

Za nietrafny należało też uznać zarzut naruszenia art. 64 § 2 k.p.a., z uwagi na brak w piśmie pozwanego z 23 kwietnia 2004 r. wezwania do złożenia po-

prawionego i uzupełnionego sprawozdania w dodatkowo wyznaczonym terminie z zastrzeżeniem, iż po upływie powyższego terminu sprawozdaniem będzie uznane bądź to za złożone po terminie, bądź też nie zostanie przyjęte przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Przepis ten dotyczy podań wszczynających postępowanie administracyjne. Pismo zawierające informacje, żądane przez Prezesa URE w trybie art. 28 ustawy Prawo energetyczne, nie jest podaniem w rozumieniu przepisów k.p.a., gdyż nie zmierza do wszczęcia postępowania administracyjnego, a zatem norma art.64 § 2 k.p.a. nie ma w tym przypadku zastosowania.

Zdaniem Sądu, kara pieniężna z definicji stanowi dolegliwość i pociąga za sobą niekorzystne dla ukaranego skutki finansowe. Brak zysku czy poniesiona strata nie ma znaczenia dla zasadności nakładanej kary ani jej wymiaru. W niniejszej sprawie, wymiar kary nie budzi zastrzeżeń Sądu, która jest adekwatna do stopnia naruszenia prawa.

Z powyższych względów odwołanie należało oddalić jako bezzasadne (art.479⁵³ § 1 k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński